

”وشو کی ہر آستان پر آدیاتمک لائیت اور گیان جل پھونچاؤ“

آج باپ دادا وطن میں روح رھاڑ کر رہی تھی۔ سات سات بچوں کی رمجھہ پی دیک رہی تھی۔ ورتمان سمیہ مذوبن وردان پومی پر کئی بچوں کی رمجھہ لگی ہوئی تھی وہ دیک دیک ہر شا رہی تھی۔ باپ دادا دیک رہی تھی کہ مذوبن پاؤر ہائوس سین چارون اور کتنی کنیکشن گئی ہوئی تھی۔ جیسی استول پاؤر ہائوس سین انیک طرف لائیت کی کنیکشن جاتی تھی۔ اسی اس پاؤر ہائوس سین کتنی طرف کنیکشن گئی تھی۔ وشو کی کتنی کونون میں لائیت کی کنیکشن گئی تھی اور کتنی کونون میں اپنی کنیکشن نہیں ہوتا تھی۔ جیسی آج کلہ کی گورنمینٹ پی بھی کوشش کرتی تھی کہ اپنی راجہ میں سپی کونون میں سپی گائون میں چارون طرف لائیت اور پاٹی کا پرہنڈ ضرور ہو۔ تو پاندو گورنمینٹ کیا کر رہی تھی! گیان گنائین چارون اور جا رہی تھی۔ پاؤر ہائوس سین چارون اور لائیت کا کنیکشن جا رہا تھی۔ جیسی اوپر سین کسی پی شہر کو یا گائو کو دیکو تو کھان کھان روشنی تھی۔ نزدیک کی روشنی تھی یا دور دور تھی، وہ درشہ سپشت دکائی دینا تھی۔ باپ دادا پی وطن سین درشہ دیک رہی تھی کہ کتنی طرف لائیت تھی اور کتنی طرف اپنی تک لائیت نہیں پھونچی تھی۔ زلت کو تو آپ لوگ پی جانتی ہو کہ دیش ودیش میں اپنی تک کین آستان رہی ہوئی تھی جہاں اپنی کنیکشن دینی تھی۔ جیسی لائیت اور پاٹی بگر اس آستان کی وٹلیو نہیں ہوتی۔ اسی جہاں آدیاتمک لائیت اور گیان جل کی پورتی نہیں ہوئی تھی وہاں کی چٹن آتمائین کس استنی میں تھی! اندکار میں پیاس میں پتک رہی تھی، ترق رہی تھی۔ اسی آتمائون کی وٹلیو کیا بتاتی ہو؟ چتر بناتی ہو نان کوڈی تلیہ اور ہیری تلیہ! لائیت اور گیان جل ملنی سین کوڈی سین ہیرا بن جاتی تھی۔ تو وٹلیو بد جاتی تھی نان۔ باپ دادا دیک رہی تھی کہ دیش ودیش سین آئی ہوئی بچی پاؤر ہائوس سین وشیش پاؤر لیکر اپنی اپنی آستان پر جا رہی تھی۔

ایک طرف تو بچوں کی سنیہ میں باپ دادا سمجھتی تھی کہ مذوبن ارقات باپ دادا کی گھر کا شرنگھار جا رہی تھی۔ جب پی بچی مذوبن میں آتی تھی تو مذوبن کی رؤنق یا سویت ہوم کی جھلک کیا ہو جاتی تھی! بچی پی خوش ہوتی تھی اور گھر پی سجا ہوتا لگتا تھی۔ مذوبن والی پی اسی محسوس کرتی تھی کہ مذوبن کی رؤنق بدانی والی ہماری سنیہی ساتی آئی تھی۔ جیسی آپ لوگ وہاں یاد کرتی ہو، چلتی، قرتی، اونتی-بٹنتی مذوبن کی سمرتی سدا تازی رہتی تھی وٹسی باپ دادا اور مذوبن نواسی پی آپ سپکو یاد کرتی تھی۔ سنیہ کی سات سات شیوا پی وشیش سبجیکٹ تھی، اس لیٹی سنیہ سین تو سمجھتی تھی جہاں ہین بٹن جائین۔ لیکن شیوا کی حساب سین چارون اور جانا ہین پری۔ ہان، اٹسا پی سمیہ آئینگا جو جانا نہیں پرینگا لیکن ایک ہین آستان پر بٹنی بٹنی چارون اور کی پروانی ستھہ شمع پر آئینگی۔ یہ تو چوتسا سٹمپل دیکا کہ آبو ہمارا ہین تھی۔ اپنی تو کرائی پر مکان لینی پری نان! قر پی ثوری سی رؤنق دیکی۔ اٹسا سمیہ آئینگا جو چارون اور فرشتی نظر آئینگی۔ اپنی مک دواران شیوا کا پارت چل رہا تھی اور اپنی کچ رہا ہوتا تھی اس لیٹی دور دور جانا پرتا تھی۔ اپنی سریشٹ سنکلپ کی شکتیشالی شیوا جو پھلی پی سنائی تھی، انت میں اسی شیوا کا سوروپ سپشت دکائی دینگا۔ ہمیں کوئی بلا رہا تھی کوئی دویہ بڈی دواران، شپ سنکلپ کا بلاوا ہو رہا تھی اسی انیو کرینگی۔ کوئی دویہ درشتی دواران باپ اور آستان کو دیکینگی۔ دونو پرکار کی انیوون

دواران بهت تيوڙ ٿي سڀن آڀني سرشت ٺڪاڻي ۾ پهونچ ڄاڻيندي. اس ورش ڪيا ڪريندي؟
 پريتن آڇا ڪيئا هئا. اس ورش رهي هوئي آستانون ڪو لائيت تو ديندي هين. ليڪن هر
 آستان ڪي وشيشتا اس ورش يهي ڊڪاڻو ڪ هر شيوا ڪيندر آسڙ پي وشيش بڙي بڙي ڪيندر جو هئا
 آسڙ يهه لڪش رڪو، جئسي ڪي ڌرم سميلن ڪرتي هو تو سڀي ڌرم والي اڪني ڪرتي هو يا
 راجنيتڪ ڪو ٻلائي هو، سائنس والون ڪو وشيش ٻلائي هو، الگ الگ ڀرڪار ڪي سنيهه ملن ڪرتي
 هو تو اس ورش هر آستان ۾ سرو ڀرڪار ڪي وشيش آڪيوپيشن والي، سنهنڌ ۾ آني والي تيار ڪرو.
 تو جئسي آڀي ائسي ڪهتي هئا ڪ يهان ڪالي ٿوري سڀ ڀرڪار ڪي ورائتي هئا. ايڪ آستان ۾
 سرو رنگ، ديش، ڌرم والي هئا، ائسي يهه ڪهين ڪ يهان سرو آڪيوپيشن والي هئا. وشيش
 آتمائين ايڪ هين ڳلدستي ۾ ورائتي ڦولون ڪي مثل ڊڪائي دي. هر سينئر ڀر هر آڪيوپيشن والي
 وشيش آتمائون ڪا سنگنن هو. جو دنيا ۾ يهه آواز بلند هو ڪ يهه ايڪ باپ ايڪ هين سنيهه ڳيان سرو
 آڪيوپيشن والون ڪي ليئي ڪتنا سهج اوڙ سرل هئا! آرقات هر شيوا آستان ڪي استيج ڀر سرو
 آڪيوپيشن والي اڪني ڊڪائي دين. ڪوئي پي آڪيوپيشن والا ره نه ڄاڻي. غريب سڀن ليڪر
 شاهوڪار ٿڪ، ڳانو والون سڀن ليڪر بڙي شهر والي ٿڪ، مزدور سڀن ليڪر بڙي سڀن بڙي اڏيو ڳپتي
 ٿڪ، سرو ڀرڪار ڪي وشيش آتمائون ڪي آلوڪر رُونق ڊڪائي دي. جس سڀن ڪوئي پي يهه نهين
 ڪه سڪي ڪ ڪيا يهه ايشوريه ڳيان صرف انهن ڪي ليئي هئا؟ سرو ڪا باپ سرو ڪي ليئي
 هئا، بچي سڀن ليڪر ڀرڏاڏي ٿڪ، سڀي آئسا آنيو ڪرين ڪ وشيش هماري ليئي يهه ڳيان هئا
 جئسي آپ سڀي برهمڻ ڪي من سڀن، دل سڀن ايڪ هين آواز نڪلتي هئا، ڪ همارا بابا هئا. ائسي
 وشو ڪي ڪوني ڪوني سڀن، وشو ڪي هر آڪيوپيشن والي آتما دل سڀن ڪهي ڪ هماري ليئي
 باپ آئي هئا، هماري ليئي هين يهه ڳيان سهارا هئا. ڳيان داتا اوڙ ڳيان دونو ڪي ليئي سڀ طرف
 سڀن سڀ ڀرڪار ڪي آتمائون سڀن يهه هين آواز نڪلي. وئسي سرو آڪيوپيشن والون ڪي شيوا
 ڪرتي پي رهتي هو ليڪن هر آستان ڀر سڀ ورائتي هو. اوڙ ڦر ائسي ورائتي آڪيوپيشن والون ڪا
 ڳلدستا باپ دادا ڪي پاس لي آڻو. تو هر شيوا ڪيندر وشو ڪي سرو آتمائون ڪي سنگنن ڪا ايڪ
 وشيش چئن ميوزم هو ڄاڻيندا. سمجها! جو پي سمپر ڪ ۾ هئا، انهن ڪو سنهنڌ ۾ لائي هوئي شيوا
 ڪي استيج ڀر لائو. سميه ڀرت سميه جو پي وي. آء. پيز. وا پيپرس والي آئي هئا انهن ڪو شيوا
 ڪي استيج ڀر لائي رهو تو مڪ سڀن بولني سڀن پي وه مڪ ڪا بول ان آتمائون ڪي ليئي ايشوريه
 بنڌن ۾ ٻنڌني ڪا سادن بن جاتا هئا. ايڪ وار بولا ڪ بهت آڇا هئا اوڙ ڦر سنهنڌ سڀن دور هو گئي، تو
 ڀول جاتي هئا. ليڪن وار وار بهت آڇا، بهت آڇا آنيڪون ڪي سامني ڪهتي رهي تو وه بول پي
 انهن ڪو آڇا بناني ڪا اُتساه بڏاتا هئا. اوڙ سات سات سوڪير نير پي هئا ڪ جتنون ڪو آنيڪ بولو
 دواران ڀرپڇيه ملتا هئا آرقات اُنڪي نام دواران، بول دواران جتنون ڀر ڀرپاءُ ڀرتا هئا ان آتمائون
 ڪا شيئر اُنڪو مل جاتا هئا. آرقات انهن ڪي خاطي ۾ پُڄ ڪي پونجي جمع هو جاتي هئا. اوڙ وهي
 پُڄ ڪي پونجي آرقات پُڄ ڪا سرپشت ڪرم، سرپشت بناني ڪي ليئي انهن ڪو ڪينچتا رهيندا.
 اس ليئي جو آڀي ڊئريڪٽ باپ ڪي پومي سڀن ڪڇ نه ڪڇ لي گئي هئا چاهي ٿورا، چاهي بهت
 ليڪن انهن سڀن دان ڪرائو. آرقات شيوا ڪرائو. تو جئسي استول ڌن ڪا ڦل سڪامي آلپڪال ڪا
 راجيه ملتا هئا وئسي اس ڳيان ڌن وا آنيو ڪي ڌن دان ڪرني سڀن پي نئين راجيه ۾ آني ڪا پاتر
 بنا ڏيندا. بهت آڇي ڀرپاوت هوئي، آب ان ڀرپاوت هوئي آتمائون دواران شيوا ڪراءِ ان آتمائون

ڪو پي شيوا ڪي ٻل دواران آڱي ٻڌائو اؤر اُنڪون ڪي ڀرت نمت بناڻو. سمجها ڪيا ڪرنا هئا! سروس ورڌي ڪو تو ڀاءُ هين رهي هئا اؤر ڀاتي رهندي ليڪن اَب ڪلاس اسٽوڊنٽس ۾ ورائٽي بناڻو. اُڀي تو وديشي والون ڪا ملني ڪا ساڪار روپ ڪا اس ورش ڪي ليئي سيزن ڪا ڀارت پورا هورها هئا. ليڪن ديش والون ڪا تو آواهن هورها هئا سُنيا نان ساڪار وطن ۾ تو سميه ڪا نيمر بنانا ڀرتا هئا اؤر آڪاري وطن ۾ اس ٻنڌن سين مُڪت هئا اُڃا.

چارون اور ڪي اُمنگ اُتساه والي شيواڌاري بچون ڪو، سدا باپ ڪي ساڪ ساڪ اُنيو ڪرني والي سمپ اُتمائين بچون ڪو، سدا ايڪ هين ياد ۾ ايڪ رس رهندي والي سريشت اُتمائون ڪو باپ دادا ڪا يادپيار اؤر نمستي.

دوسري مُرلي: - 21-3-83

جيٽا پائشالا چلاني والي ڀائي بهنون ڪي سنمڪ اويڪت باپ دادا ڪي مهاواڪيه
 آڄ ڀرم آتما اُپني مهان آتمائون سين ملني آئي هئا. باپ دادا سڀي بچون ڪو مهان آتمائين ديڪتي هئا. دنيا والي جن آتمائون ڪو مهاوما ڪهتي اُسي مهاوماين پي آپ مهان آتمائون ڪي آڱي ڪيا ڊڪائي ديندي! سڀ سين بڙي تي بڙي مهاوما جس سين مهان بني هو، وه جانتي هو؟ جن آتمائون ڪو، وشيش ماتائون ڪو هر بات ۾ ايوگيه بناء ديئا هئا اُسي ايوگيه آتمائون ڪو يوگيه اُرات باپ ڪي پي اڌڪاري آتمائين بناء ديئا. جنڪو چرئون ڪي جوئي سمجها هئا، باپ نين نئون ڪا نور بناء ديئا. جيئي ڪهاوت هئا ”نور نهين تو جهان نهين“ اُسي هين باپ دادا پي دنيا ڪو ڊڪا رهي هئا ”ڀارت ماتا شڪتي اوتار نهين تو ڀارت ڪا اُدار نهين“ اُسي ايوگيه آتمائون سين يوگيه آتما بنيا. تو مهان آتمائين بن گئي نان! جنهون نين پي باپ ڪو جانا اؤر جان ڪر اپنا بنيا وه مهان هئا. پانڊوون نين پي جانا هئا اؤر اپنا بنيا هئا وا صرف جانا هئا؟ اپنا بناني والي هونان! جانني ڪي لسٽ ۾ تو سڀي هئا. اپنا بناء ليئا اسر نمبروار بن جاتي هئا. اپنا بنانا اُرات اپنا اڌڪار اُنيو هونا اؤر اڌڪار اُنيو هونا اُرات سرو پرڪار ڪي اڌينتا سماپت هونا. اڌينتا اُنڪ پرڪار ڪي هئا. ايڪ هئا سو ڪي سو ڀرت اڌينتا. دوسري هئا سرو ڪي سنڀنڌ ۾ اُني ڪي. چاهي گياني آتمائين، چاهي اُگياني آتمائين، دونو ڪي سنڀنڌ سمپرڪ دواران اڌينتا. تيسري هئا پرڪرتي اؤر پرستتيون دواران ڀراپت هوئي اڌينتا. تينون ۾ سين ڪسي پي اڌينتا ڪي وش هئا تو سڌ هئا سرو اڌڪاري نهين هئا.

اُڀي اُپني ڪو ڊيڪو ڪ اپنا بنانا اُرات اڌڪاري بنني ڪا اُنيو سدا اؤر سرو ۾ هوتا هئا. وا ڪي ڪي اؤر ڪس بات ۾ هوتا هئا اؤر ڪس ۾ نهين هوتا هئا. باپ دادا بچون ڪي سريشت تفدير ڪو ڊيڪ هرشت پي هوتي هئا. ڪيونڪ دنيا ڪي اُنڪ پرڪار ڪي آگ سين بچ گئي. آڄ ڪا مانو اُنڪ پرڪار ڪي آگ ۾ جل رها هئا. اؤر آپ بچي سيتل ساگر ڪي ڪني پر بئي هو. جهان ساگر ڪي سيتل لهرون ۾، اُتي اندريه سُڪ ڪي، شانتي ڪي ڀراپتي ۾ سمائي هوئي هو. اُتاميڪ بامبس يا اُنڪ پرڪار ڪي بامبس ڪي اُگني ڪي جوالا جس سين لوگ اتنا گهبرا رهي هئا، وه تو صرف سيڪنڊ ڪي، منٽون ڪي بات هئا. ليڪن آڄ ڪلهه ڪي اُنڪ پرڪار ڪي ڊڪ، چنٽائين، سمبائين يهه پڻ پڻ پرڪار ڪي چوٽ جو آتمائون ڪو لگتي هئا يهه اُگني جيٽي هوئي جلائي ڪا اُنيو ڪراتي هئا. نه زندهه هئا، نه مري هوئي هئا. نه چور سڪتي، نه بناء سڪتي. اُسي جيون سين نڪل سريشت جيون ۾ آگي هو، اس ليئي سدا سرو ڪي ڀرت رحر آتا هئا نان.

تب تو گھر گھر ۾ شيوا کيندر بنايا هئ. بهت اڃا شيوا کا لکش رکا هئ. آب تو گانو گانو يا موخلي ۾ هئ. ليکن آب گلي گلي ۾ ”گيان آستان“ هو. پڄتي ۾ ديؤ- آستان بناتي هئ ليکن يهان گھر گھر ۾ برهمڻ آتما هو. جئسي گھر گھر ۾ اؤر ڪڇ نهين تو ديوتائون ڪي چتر ضرور هونگي. ائسي گھر گھر ۾ چئنن برهمڻ آتما هو. گلي گلي ۾ گيان آستان هو تب هر گلي ۾ پرتکيتا کا جهنڊا لهرائينگي. اڀي تو شيوا بهت پري هئ. ڦر پي بچون نين همت رک جتني پي شيوا ڪي هئ. باپ دادا همٿوان بچون ڪو مبارڪ ديتي هئ. اؤر سدا مدد ليتي هوئي آگي ٻڏني ڪي شپ آشيرواد پي ديتي هئ. اؤر ڦر جب گھر گھر ۾ ديپڪ جڳاڪر ديپاولي مناڪر آئينگي تو انعام پي دينگي. باپ دادا ڪو يهه ديك خوشي هئ ڪ مهان آتمائون ڪو پي چئلينج ڪرني والي پوئر پرورتي کا ثبوت ڏکائي والي، حد ڪي گھر ڪو باپ ڪي شيوا کا آستان بنائي والي، سپوت بچون کا پرتکيه ڀارت بجاءِ رهي هئ. اس ليئي باپ دادا ائسي شيواڌاري بچون ڪو ديك سدا هرشت رهتي هئ. اسر پي سنڪيا زياده ماتائون ڪي هئ. اگر پانڊؤ ڪسي پي بات ۾ آگي جاتي هئ تو شڪتيون ڪو سدا خوشي هوتي هئ. باپ دادا پي پانڊوون ڪو آگي ڪرتي هئ. پانڊؤ سڀير پي شڪتيون ڪو آگي رکنا ضروري سمجهتي هئ. پهلي ڪوشش ڪيا ڪرتي هو؟ مرلي ڪوئن سناوي؟ اسر پي برهما باپ ڪو فالو ڪرتي هو. شو باپ نين برهما مان ڪو آگي ٻڌايا اؤر برهما مان نين سرسوتي مان ڪو آگي ٻڌايا. تو فالو فادر مدر هو گيا نان. سديو يهه سمرتي ۾ رکو ڪ آگي ٻڌاني ۾ آگي ٻڌنا سمايا هوئا هئ. جب سين باپ دادا نين ماتائون ڪي اوپر نظر ڏالي تب سين دنيا والون نين پي ”ليڊيز فرسٽ“ کا نعارا ضرور لڳايا. نعارا تو لڳاتي هئ نان؟ ڀارت ڪي راجنيتي ۾ پي ديڪو تو سڀي پُرش پي ناري ڪي ليئي مهما تو گاتي هئ نان. ائسي تو پانڊو پي ڪسي حساب سين ناريان هين هو. آتما ناري هئ اؤر پر ماتما پُرش هئ. تو ڪيا هوئا. آتما ڪهتي هئ، آتما ڪهتا هئ، ائسي نهين ڪها جاتا. ڪڇ پي بن جائو ليکن ناري تو هو. پر ماتما ڪي آگي تو آتما آتما ناري هئ. عاشق نهين هو؟ سرو سنڀنڌ ايڪ باپ سين نياني والي هو. يهه تو واعدا هئ نان. يهه تو باپ دادا بچون سين روح رهاڻ ڪر رهي هئ. سڀي سڪيلڌي بچي سدا ”ايڪ باپ دوسرا نه ڪوئي“ اسي انپو ۾ سدا رهندي والي هئ. ائسي بچي هين باپ سمان سریشٽ آتمائين بنتي هئ. اڃا.

ائسي سدا شيوا ڪي اُمنگ اُتساه ۾ رهندي والي، سدا سرو آتمائون پرت سریشٽ ڪلياڻ ڪي پاونا رڪني والي، سریشٽ همت دواران باپ دادا ڪي مدد ڪي پاتر آتمائين، ائسي شيوا آستان ڪي نمت بني هوئي مهان آتمائون ڪو پر م آتما کا يادپيار اؤر نمستي.

وردان - ذميواري ڪي سمرتي دواران سدا اُلت رهندي والي شپ پاونا، شپ ڪامنا سمپن پو

آپ بچي پر ڪرتي اؤر منش آتمائون ڪي ورتي ڪو پريورتن ڪرني ڪي ذميواري هو. ليکن يهه ذميواري تب هين نيءِ سڪينگي جب آپڪي ورتي شپ پاونا، شپ ڪامنا سين سمپن، ستوپرڌان اؤر شڪتيشالي هونگي. ذميواري ڪي سمرتي سدا اُلت بناء دينگي. هر آتما ڪو مڪتي جيون مڪتي دلانا، ورثي ڪي اڌڪاري بنانا يهه بهت بڙي ذميواري هئ اس ليئي ڪي اُلبيلاپن نه آئي، ورتي ساڌارڻ نه هو.

سلوگن - اُپني هر ڪرم دواران سهارِي داتا باپ ڪو پرتکيه ڪرو تو اُنيڪ آتمائون ڪو ڪنارا مل جائينگا.